

ВЖЛК и ЛЖВ.

(Басня)

Вжлчо граби, вжлчо влачи, кжде шото докачи: кога крава, кога кон за него няма строг закон. Но по-често той си граби овце и агжнца слаби. Такжв е вжлчи нрав, а той се мисли, все за прав.

Веднаж вжлка се измжкна из гората грабна агне от стадата, и побегна кжм гжсталака де гладна вжлчила го чака сжс своите дечица.

Но насреща му иде лжв, от юнаците юнак най-пржв.

— Ах грабителю лукави, пак ли агжнце удави? Дай го мене като дар! — ревна страшно горски цар. Вжлчо цял се разтрепери, не може с лжва да се мери. Той агнето остави и кжм гората се отправи... Глад го мжчи и гнев вжлчи.

— Какжв е зжл и див, а се зове цар справедлив! Ограбва слабите без свен, дори ограби и мен! — каза вжлчо вжзмутен.

п.

